

A. ELEWACJE

1. Usunięcie odparzonych i zdegradowanych tynków oraz cementowych uzupełnień i miejscowych reperacji. Prace należy prowadzić ostrożnie, aby nie uszkodzić reliktyw pobiał i tynków z najstarszego opracowania elewacji bramy (zarówno barkowych jak również gotyckich). Szczególną ostrożność należy zachować w dolnych partiach muru w blendach na elewacji południowo-wschodniej.
2. Dezynfekcja miejsc zaatakowanych przez glony preparatem Imprägnierung BFA firmy Remmers, StoPrim Fungal lub innym o zbliżonych parametrach (w miarę potrzeby).
3. Usunięcie wtórnych powłok, tynków oraz napraw i uzupełnień z kamiennych elementów w strefie cokołowej. Oczyszczenie powierzchni kamienia z zastosowaniem metody strumieniowo-ściernej.
4. Kamienne elementy ościeża w elewacji północno-zachodniej (wjazd do miasta) opracowane były w sposób analogiczny do elewacji (pobiała oraz żółta warstwa malarska). Fragmenty takiego opracowania zachowały się wewnątrz przejazdu bramnego pod wtórnymi powłokami barwnymi. Podczas oczyszczania powierzchni kamiennych relikty oryginalnej warstwy malarskiej należy zachować oraz zakonserwować. (W miarę potrzeby skonsolidować warstwę malarską z zastosowaniem Paraloidu B-72 w toluenie lub wodnego roztworu Primalu AC 33, ewentualne scalenie kolorystyczne wykonać farbami krzemianowymi o odpowiednim odcieniu).
5. Wzmocnienie i stabilizacja pęknięć muru z zastosowaniem systemu Helifix (w miarę potrzeby).
6. Zabezpieczenie reliktyw najstarszego opracowania elewacji – tynków, pobiał oraz warstw malarskich:
 - a. podklejenie rozwarstwień wypraw – zastrzyki z modyfikowanej zaprawy wapiennej
 - b. wzmocnienie struktury tynków (w miarę potrzeby) – preparaty na bazie estrów kwasu krzemowego (Remmers KSE 300, KEIM Silex-OH, lub równoważne.)

- c. podklejenie rozwarstwionych pobiał – roztwór Paraloidu B-72 w toluenie, wodny roztwór Primalu AC-33
 - d. utrwalenie warstwy malarskiej – roztwór Paraloid B-72 w toluenie, ewentualnie preparaty na bazie estrów kwasu krzemowego
7. Wzmocnienie cegieł i wypraw w murze ceglanym. W trakcie badań w wykonanych odkrywkach oraz w ubytkach stwierdzono miejscowe osłabienie struktury muru. Do przeprowadzenia zabiegu proponuje się preparaty na bazie estrów kwasu krzemowego (np. KEIM Silex-OH, Remmers KSE 300).
 8. Uzupelnienie ubytków cegieł zaprawą wapienną, np.: Restaurienmörtel SK Remmers, KEIM Restauro-Top lub równoważnych.
 9. Uzupelnienie ubytków spoinowania (mur z cegły oraz wątki kamienne) z zastosowaniem np. KEIM Restauro-Fuge, Remmers Historic Fugenmörtel lub równoważnych.

Na etapie planowania prac konserwatorskich należy założyć przywrócenie jednorodnej powierzchni tynku na wszystkich elewacjach bramy. Nie można jednak wykluczyć, że podczas prac konserwatorskich może zostać podjęta decyzja o eksponowaniu fragmentu muru gotyckiego z zachowanym oryginalnym opracowaniem spoin, śladami pożarów oraz relikdami opracowań barwnych (gotyckich i barokowych), np. blendy po lewej stronie przejazdu na elewacji południowo-wschodniej. Wówczas konieczne będzie przeprowadzenie konserwacji eksponowanego fragmentu muru.

10. Przemurowanie zniszczonych fragmentów murów w strefie cokołowej. Proponuje się użycie materiału o odpowiedniej wytrzymałości i nasiąkliwości oraz właściwych wymiarach.
11. Demontaż płyt zabezpieczających podłogę pomieszczeń na piętrze.
12. Usunięcie najsilniej zdestruowanych elementów drewnianych.
13. Przeprowadzenie zabiegów biobójczych pozostałych elementów drewnianych z zastosowaniem preparatów Multi GS firmy Remmers, Hylotox Q firmy Altax lub równoważnych.
14. Zabezpieczenie drewna bezbarwnym impregnatem do drewna konstrukcyjnego.
15. Uzupelnienie ubytków tynku. Tynki pochodzące z XIX wieku poza specyficznym, kremoworóżowym zabarwieniem charakteryzuje dość znaczne uziarnienie wypełniacza. Do wykonania uzupełnień należy użyć materiałów dopasowanych pod względem parametrów (linia przesiewu, spoiwo) do zachowanych wypraw z końca XIX w.

16. Wykonanie powłok malarskich z zastosowaniem farb silikatowych. Proponuje się użycie materiałów firm Keim lub Remmers.

B. ZACHOWANE ELEMENTY DREWNIANEJ STOLARKI OTWOROWEJ (OŚCIEŻNICA DRZWI)

1. Usunięcie powłok malarskich (z zastosowaniem past rozpuszczalnikowych oraz metody termicznej).
2. Przeprowadzenie zabiegów biobójczych z zastosowaniem preparatów Hylotox Q firmy Altax, Aidol Anti-Insekt Plus firmy Remmers lub równoważnych (w miarę potrzeby).
3. Sklejenie pęknięć, wzmocnienie fragmentów osłabionych.
4. Uzupelnienie mniejszych ubytków drewna – fleki z wysezonowanego drewna tego samego gatunku, w przypadku drobnych ubytków – uzupełnienia z zastosowaniem kitów drzewnych, np. Tikkurila Colowood lub innego o porównywalnych parametrach.
5. Uzupelnienie ubytków szklenia.
6. Wykonanie wymalowań półmatową farbą alkidową firm Tikkurila, Beckers lub inną o porównywalnych parametrach.
7. Zaprojektowanie i zrekonstruowanie skrzydła drzwi na podstawie archiwalnych zdjęć oraz inwentaryzacji zachowanej w Archiwum Państwowym w Olsztynie.

CONSERWACJA I RESTAURACJA
DZIEŁ SZTUKI
mgr Anna Szymańska
ul. Stare Miasto 29/32 m. 9
10-026 Olsztyn, tel. 608 326 850
NIP 739-221-56-20, REGON 281431446

